

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský súd v Prešove (Slovakia) on esittänyt 4.7.2014 – CD Consulting s.r.o. v. Anna Pančurová ym.

(Asia C-328/14)

(2014/C 351/03)

Oikeudenkäyntikieli: slovakia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský súd v Prešove

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CD Consulting s.r.o.

Vastaajat: Anna Pančurová ym.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohtaa ja kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY⁽²⁾ 4 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion oikeussäännölle, jossa ei lähtökohtaisesti sallita sitä, että kansallinen tuomioistuin, jolta on haettu ratkaisua siirrettyyn vekseliin perustuvista oikeuksista, arvioi viran puolesta missä tahansa asian käsittelyn vaiheessa vekselin perustana olevaa sopimusta, oikeussuhteen perustaa ja sopimusehtojen mahdollista kohtuuttomuutta tai sitä, onko säännöksiä, jotka koskevat kulutusluottosopimuksesta puuttuvaa mainintaa todellisesta vuosikorosta, mahdollisesti rikottu?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 42, s. 48.

Valitus, jonka Adler Modemärkte AG on tehnyt 15.7.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-160/12, Adler Modemärkte AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 14.5.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-343/14)

(2014/C 351/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Adler Modemärkte AG (edustaja: Rechtsanwalt J.-C. Plate)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Blufin SpA

Vaatimukset

- riidanalainen tuomio kumotaan
- asia palautetaan yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-160/12 14.5.2014 antamaa tuomiota, jossa yleinen tuomioistuin hylkäsi Adler Modemärkte AG:n SMHV:n toisen valituslautakunnan 3.2.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 1955/2010-2), joka koskee Blufin SpA:n ja Adler Modemärkte AG:n välistä väitemenettelyä, nostaman kanteen.

Valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin:

1. Kantaja väittää ensinnäkin, että asiassa on rikottu yhteisön tavaramerkkiasetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa. Yleinen tuomioistuin on tulkinnut väärin tätä säännöstä ja merkkien samankaltaisuuden määrittämistä ja sekaannusvaaraa koskevaa vakiintunutta oikeuskäytäntöä päätyessään vertailtavien tavaramerkkien samankaltaisuuteen ja sekaannusvaaraan merkkien sellaisten osien samanlaisuuden perusteella, jotka vastaavat tavarun laadun osalta annettua puhtaasti kuvailevaa merkintää (eli värimerkintä "laivastonsininen" [marineblau] vertailtavana olevien tavaramerkkien kattamia tavaroita varten) ja joita kohdeyleisö ei katso alun perin puuttuvan erottamiskyvyn takia sellaiseksi viittaukseksi tavaroiden kaupallisena alkuperänä olevaan tiettyyn yritykseen, jolla sen tavarat erotetaan toisten yritysten tavaroista. Lisäksi yleinen tuomioistuin ei ole ymmärtänyt tässä asiassa oikeudellista käsitettä kuvaileva merkintä oikein, koska se ei pitänyt "laivastonsinistä" tavaramerkkien kattamien tavaroiden, eli vaatteiden kuvailevana merkintänä tai ei pitänyt sitä tavarun olennaisena ominaisuutena.
2. Toiseksi riidanalainen tuomio on annettu vääristettyjen tosiseikkojen perusteella. Yleinen oikeus katsoi, ettei merkinnällä "laivastonsininen" voi olla (kyseessä olevissa maiden kielissä, erityisesti italiassa ja ranskassa) tavaraa kuvailevaa merkitystä nyt kyseessä olevien, luokkiin 18 ja 25 kuuluvien tavaroiden kohdalla, vaikka vertailtaviin merkkeihin sisältyy kiistatta puhtaasti tavaroita kuvaileva käsite – eli "laivastonsininen" sellaisena kuin se on kussakin unionin kielissä – ja vaikka tavaramerkki, johon väitteen tueksi on vedottu, eli italiankielinen "blu marino", ja ranskankielinen rekisteröitäväksi haettu tavaramerkki "marine bleu" poikkeavat vain vähäisessä määrin näistä käsitteistä. Sitä paitsi sekä SMHV:n väiteosaston että sen valituslautakunta ovat edeltävissä menettelyissä todenneet positiivisesti, että "laivastonsininen" (kussakin Euroopan maan kielessä) on tavaroita kuvaileva käsite. Yleinen tuomioistuin on sidottu tähän toteamukseen.
3. Kolmanneksi yleisen tuomioistuimen tuomion perustelut, jotka koskevat sitä seikkaa, ettei "laivastonsinisellä" ole tavaroita kuvailevaa merkitystä, ovat ristiriitaisia ja osoittavat, että tuomion perustelut ovat puutteelliset. Yleinen tuomioistuin totesi itse tuomion 54 kohdassa, että vertailtavien merkkien osat merkitsevät kyseistä värisävyä. Yleinen tuomioistuin totesi lisäksi tuomion 55 kohdassa, että tämä merkitys on "ilmeinen".
4. Neljänneksi riidanalainen ratkaisu on tehty sellaisten säännösten perusteella, joita ei voida soveltaa, eli asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ säännösten perusteella. Sovellettava säännös on asetus (EY) N:o 40/94 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009; EUVL L 78, s. 1

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94; EYVL L 11, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale civile di Trieste (Italia) on esittänyt 21.7.2014 – Florin Lazar, laillisena edustajanaan Luigi Erculeo v. Allianz SpA

(Asia C-350/14)

(2014/C 351/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale civile di Trieste

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Florin Lazar, laillisena edustajanaan Luigi Erculeo

Vastaaja: Allianz SpA